

Kedves Érdeklődők!

Az alábbi néhány oldalon beleolvashattok egy-egy mesébe.

Nem teljes mesét mutatunk be, csak egy-egy oldalt, hogy kicsit belelássatok a szövegbe, a történetbe és a grafikákba.

Reméljük, elnyeri tetszésüket!

Köszönettel:

Timi

Kovács-Buna Tímea

Kovács-Buna Tímea

HÍVD FURULYÁCSKÁT!

Egy jólelkű énekesmadár kalandos története

2022

Copyright © 2022 – Kovács-Buna Tímea
Minden jog fenntartva
1. kiadás

Tudtad-e? és *Játékok* szövege és illusztrációja:
Hárosi Brigitta, Kovács-Buna Tímea

Nyomtatott változat: ISBN 978-615-01-6028-3
Elektronikus változat, PDF: ISBN 978-615-01-6029-0

Szerkesztés: Csiki Ingrid (www.azenkonyvem.hu),
Frank Róza, Gömbös Sándorné Zsuzsa
Korrektúra: Kovács Melinda
Tördelés: Urbán Éva
Nyomda: Bonex Press Kft.

Borítóillusztráció: Boldog-Tokaji Emília (www.eletfacsoport.hu)

Gyerek illusztrátorok:

Both Nóra, Both Viktória, Csernók Lilla, Domsa Lelle, György Larissza,
Kiss Emília Szonja, Kovács-Buna Kinga, Kovács-Buna Tímea,
Plézer Panna, Székely Boglárka, Urbán Anita

Felnőtt illusztrátorok:

Boldog-Tokaji Emília, Bubó, Csider Bernadette, Dobai Denissza,
Fekete-Nagy Szonja, Frank Zsófia, Gömbös Sándorné Zsuzsa, Hárosi Brigitta,
Hárosi Sándor, Hárosi Sándorné Zsuzsa, Kovács-Buna János, Láng Andrea,
Pénzes Panna Flóra, Perlaki Katalin, Szabó Fanni Mercédesz, Zsuga Réka Eszter

www.timimesek.hu

Jelen kiadvány a jogtulajdonos írásos engedélye nélkül sem részben, sem egészben nem másolható sem elektronikus, sem mechanikai eljárással, ideértve a fénymásolást, számítógépes rögzítést vagy adatbankban való felhasználást is!

Kovács-Buna Tímea

Hívd Furulyácskát!

Egy jólelkű énekesmadár kalandos története

Nagyon szeretek meséket írni, ez a kedvenc hobbim.

Kacifántos vagyok, mozogni nem igazán tudok, ezért sok időm marad arra, hogy meséket alkossak, kedves történeteket találjak ki. Én diktálom a szöveget, anyukám pedig legépendi.

2008-ban születtem, 9-10 éves korom óta írok meséket. Több mint száz mesét írtam már. 2021-ben megszületett Répi, a kis hóember című könyvem, amelyből az Apor Vilmos Főiskola rendezésében papírszínházi előadás is készült.

A Furulyácskáról szóló meséket 13-14 évesen alkottam, jórészt személyre szóló meseként jöttek a világra. Mostanra pedig megszületett Furulyácska madár kerek története, számos tanulságos, kedves kalanddal. A könyv különlegessége, hogy nagyon sokan rajzoltak hozzá, igazi csapatmunka áll mögötte.

Egy-egy fejezet végén találsz QR-kódot is, olvasd be egy tablettel vagy okostelefonnal, és fedezd fel, milyen érdekességet rejt! Látogass el a honlapomra is, ahol más könyveket, meséket és játékokat is találsz: www.timimesek.hu.

Örülök, hogy ráleltél erre a mesekönyvre, jó olvasgatást kívánok!

Kovács-Buna Tímea
2022. augusztus

Kedves Gyerekek! Képzeljétek el, hogy egyik nap egy kismadárka szállt az ablakpárkányomra, kinyitottam az ablakot, ő pedig mesélni kezdte nekem a kalandjait. Ismerkedjétek meg a mese hőisével, Furulyácskával, akit elkísérhettek sok-sok kalandon keresztül!

Bevezetés

Furulyácska bemutatkozik

Furulyácska egy kismadár.

Furulyácska egy kis énekesmadár.

Furulyácska egy szép, színes tollú, kis termetű énekesmadár.

Nagyon jólelkű, mindig segít másoknak. És nagyon szereti a kalandokat. A legkedvesebb elfoglaltsága a furulyázás, innen is kapta a nevét. Másik kedvenc időtöltése az éneklés.

Készítette: Boldog-Tokaji Emília

Furulyácska kora tavasszal, március közepén született fészeklakó kis fiókaként egy gyönyörű erdőben, ahol sokféle szép fa éldegélt, így például tölgyfa, bükkfa, kőrisfa, hársfa, akácfa, erdei fenyőfa és még sorolhatnám.

Szülei nevelgették, de két hónap alatt úgy megnőtt, hogy el kellett hagynia a fészket. Most éppen új otthont keres magának itt az erdőben.

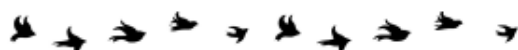
Készítette: Kovács-Buna Tímea, Hárosi Brigitta

Sok új barátság szövődik a kalandjai során. Találkozhattok majd két legjobb madárbarátjával, Micinke Cinkével és Fecskendő Fecsel, de rajtuk kívül még sok-sok állattal és emberrel lesz nagyon jó kapcsolatban, akiket érdekes és tanulságos történeteik keresztül ismerhettek meg.

Rengeteg helyre ellátogat: a rétre, az erdőbe, a hegyekbe, a folyóra és a tóra. Közben persze mindig bajba kerül valaki, de Furulyácska segít annak, akinek szüksége van rá.

Hívd Furulyácskát, mert ő újra és újra kieszeli valamit, hogy megoldást találjon a kalamajkás helyzetre!

Lássuk csak, merre tart először Furulyácska madár! A meséből kiderül, hogy ki lesz az első, akinek segítséget nyújt.

Olvassátok be a fejezetek végén található QR-kódokat egy tablettel vagy okostelefonnal! A honlapomra visz el titeket, ahol még több érdekességet tudhattok meg.

Az első történet az erdőbe kalauzol minket, ahol Furulyácska új otthonra lel.

1. történet

A szomjas fácska hálája

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy szép nagy, terebélyes bükkfa a mezőn, az erdő mellett, aki már nagyon-nagyon szomjazott, hiszen már régóta nem esett eső. Hiányzott is már neki a tápláló májusi esővíz, ám sajnos nem volt a közelben senki, aki megöntözte volna.

Készítette: Frank Zsófia

Egyszer csak arra járt Furulyácska, az aprócska, színes énekesmadár, aki épp új otthont keresett magának, mert kinőtte a szülői fészket. Nagyon szeretett énekelni, zenélni, de főleg furulyázni. A kismadárka a segítőkészségéről volt híres már a szülői fészekben is.

– Fácska, téged nem öntöztek meg? Megöntözzelek gyorsan? – kérdezte becézgetve a bükkfát.

– Igen, köszönöm, jólesne egy kis hideg víz – felelte a fácska.

– Akkor segítek rajtad. Csak várj egy kicsit, szerzek segítséget!

Mindjárt jövök!

– Kedves tőled, köszönöm – felelte hálálkodva a bükkfa.

Furulyácska elrepült az erdő szélére a rét mellé, és énekelve hívta a többi madárkát:

– Gyertek, gyertek! Segítsetek! Egy szép bükkfa szomjazik, már nagyon rég nem öntözték meg, segítsetek nekem megöntözni, hogy ne száradjon ki!

Készítette: Hárosi Brigitta

A vezényszóra annyi madár jött elő, hogy ihaj-csuhaj.

– Mondd csak, hol van az a fácska? – kérdezte a többi madár Furulyácskától.

– Kövessetek, mutatom az utat! Repüljeteek utánam! Figyeljeteek! Osszuk meg a munkát! – javasolta Furulyácska repülés közben a többieknek. – Ti hozzatok vizet a patakból kis levélkosárákban, én meg addig itt maradok és vigyázok a fácskára.

meg, kékes-lilás a virágja, és hosszúkás kis zöld levelei vannak. Szedhetitek a virágját és a leveleit is. Ebből készíthettek meleg teát! A körömvirágkrémet pedig máris hozom.

Ahogy megtalálta Fecskendő Fecsi a szekrényében a krémet, rögtön bekente Furulyácska leforrázott szárnyát.

– Nos, madárkáim! Induljatok, és keressétek meg az izsópot! – búcsúzott tőlük Fecskendő Fecsi.

– Gyerünk, jó barátom! – mondta Micinke Cinke. – Köszönjük szépen a segítséget néked, Fecskendő Fecsi! Keressük meg az izsópot, Furulyácska! Ígérem, meg fogsz gyógyulni tőle!

Készítette: Hárosi Brigitta

– Köszönjük szépen, doktor úr! – köszönt el Fecskendő Fecsitől Furulyácska, és már repültek is. – Micinke, jobban van már a hasad?

Készítette: Zsuga Réka Eszter

– Igen, köszönöm szépen, már jobban vagyok – mondta Micinke Cinke. – Nézd, Furulyácska, ott már látom is az izsópot! Ettől fogsz meggyógyulni! Készítünk belőle teát.

Az izsópon egy tündérke épp az igazak álmát aludta.

– Tündérke, ne haragudj, hogy

felébresztünk, de le tudnál nekünk szakítani egy szárat az izsópból? Nem bírjuk mi a csőrünkkel.

– Természetesen, tessék, itt van. Én vagyok az izsóp őrzője. Itt szoktam pihengélni, amikor álmos vagyok. De kérjétek nyugodtan máskor is, azért vagyok itt... Nézzétek! Épp egy dongó porozza be a virágaimat, ott meg egy méhecske gyűjti a virágport, viszi a méhkaptárba. És nézzetek egy picit le, hány kis apró rovar lakik alattam. Imádom nézni a bogarak, rovarok nyüzsgését!

– Valóban csodálatos növény ez az izsóp! Gyönyörű színei vannak! Köszönjük szépen a segítségedet, tündérke! Megyünk is haza. Szia!

– Sziasztok, jobbulást!

Amikor hazaértek, rögtön megfőzték a teát az izsópból, adtak hozzá egy kis mézet, majd kiöntötték a pohárákba. Lecsücsültek az asztalhoz, és jóízűen megitták a teát.

Készítette: Urbán Anita

– Gyere, katica, mássz fel rám, én kimentelek! – kiáltotta Levélke.

A katica körbenézett, de nem látott senkit. Nem tudta elképzelni, hogy ki szól hozzá. Furulyácska odaszólt neki:

– Ott jön a kedves levél barátom, ő szólt hozzád az imént. Kapaszkodj belé, ő majd kiment!

Készítette: Szabó Fanni Mercédesz

Így is történt. A levél kimentette a katicabogarat, aki belékapaszkodott, felmászott rá, és így megmenekült. Még meg kellett száradnia a szárnyainak, hogy újra repülni tudjon. Ezalatt jót beszélgettek, énekeltek, és katica elmesélte, hogy egy erősebb szél sodorta őt a vízbe. Aztán amikor megszáradt, megköszönte a segítséget, és elrepült.

A folyó kiszélesedett, lelassult a folyása, ezért Levélke is lassabban sodródott. Egészen kisodródott a partra, ahol megpihentek. Ekkor Furulyácskának támadt egy szuper ötlete.

- Furulyácska, kérlek, vidd el az üzenetemet a nagymamának!
- Majd beletette Furulyácska csőrébe a levelet. A kismadár pedig vitte-vitte a nagymamáig, és ott bepottyantotta az ablakon.

Egyszer Törpicsek leült egy kőre, és elkezdte írni az üzenetét Törpmamának.

„Kedves Törpmama!

Szeretnék újra látni, hiszen már százegy éve nem láttalak, és nagyon hiányzol! Hiányzik nekem az a jókedv, amit akkor érzek, amikor együtt vagyunk, és játszunk például a kedvenc törpös memórijátékunkkal. Nehéz így egyedül tanulni is. Nem tudnál, légy szíves, segíteni?

Öllemek: Törpicsek”

Készítette: Kovács-Buna Tímea, Hárosi Brigitta

Készítette: Hárosi Brigitta

Tudjátok, kinek a műve volt ez? Rabló Römié, aki így kiáltott:

– Csiki-csuki csokoládé, limi-lumi limonádé, macska szeme parázsló, én vagyok a varázsló!

Nagyon csodálkoztak a vendégek. Meg is kérdezték tőle, hogy ezt hogyan csinálta, hogy mozgatta meg a képeken az állatokat.

Készítette: Zsuga Réka Eszter

– Varázslat, bűvészet! Ha elárulnám, akkor nem lehetnék soha többé bűvész.

– Hát jól van, akkor ne áruld el! – válaszoltak csalódottan a vendégek.

A következő pillanatban eltűnt az egyik képről egy őzike!

– Rabló Römi elrabolta! – zúdultak fel a vendégek felháborodva, miközben dobbantottak a lábukkal egyet, és Rabló Römi felé fordultak.

Készítette: Plézer Panna

– Az a helyzet, hogy az őzlábgombák nem nőttek meg, picik maradtak. Valami bajuk lehet. És te vagy arra a legalkalmasabb, hogy meggyógyítsd őket! Egyébként Fincsia bácsi és Főzike szeretnének őzlábgombát szedni és enni – tette hozzá Furulyácska.

– Jól van, Furulyácska, máris jövök. Összepakolom az orvosi táskámat, és már indulhatunk is.

Fecskendő Fecsi máris összeszedelőzködött, és a két jó barát elindult.

– Fincsia bácsi! Itt van a tökéletes doktor, aki nemcsak a madarak gyógyításához ért, hanem még a gombákhoz is. Fecskendő Fecsinek hívják.

– Mutassátok meg, hol vannak a gombák! Szemügyre veszem, hogy mi lehet a bajuk.

Elvezették Fecskendő Fecsit a gombákhoz.

Készítette: Hárosi Brigitta

– Itt van nem messze, hetvenhét szárnycsapásra. Mutatom az utat!

Furulyácska repült, Ernő bácsi pedig követte. Odaértek Micinke Cinkéhez. Ernő bácsi köszönt neki.

– Szia! Én Ernő bácsi vagyok.

– Én pedig Micinke Cinke. Furulyácska barátom próbált előbb kiszabadítani engem ebből a csapdából, aztán Fecskendő Fecsi cimborám is próbálta, de egyiküknek sem sikerült. Úgy belegabalyodtam a kötélhálóba, hogy már teljesen elzsibbadt a lábam.

Készítette: Gömbös Sándorné Zsuzsa

Ernő bácsi megkérte a kismadarat, hogy ne mocorogjon, maradjon nyugodtan egy helyben, míg ő elvágja a bicskájával a kötelet. Ugyanis mindig volt nála egy bicska, ami sokszor már hasznosnak bizonyult. Elővette, majd sikeresen elvágta a kötelet, és kiszabadította Micinke Cinke lábát.

madárcák, lassan meg kellene etetnem a gyermekem. Ha gondoljátok, addig menjete ki az istálló elé, és dalolásszatok a kis Jézusnak.

Készítette: Láng Andrea

A madárcák így is tettek. Mind a hárman dalra fakadtak. Sajnos Fecskendő Fecsi fiókája csak hallgatta, és a lábával dobogott, hiszen ő nem tudott énekelni. Hirtelen a madárcák megláttak valami fényességet. És ekkor hatalmas csoda történt! A fióka elkezdett énekelni! A többi madár ámult és bámult, hogy ez hogy is történhetett meg.

Készítette: Hárosi Brigitta

Képzeljétek el, gyerekek, egyik nap nagyon meglepődtem! Tudjátok, ki járt nálam? Furulyácska!

Leszállt az ablakpárkányomra, kinyitottam az ablakot, és mesélni kezdett nekem a kalandjairól.

Annyira ámulatba ejtett, hogy megígértem neki, megosztom veletek is az élményeit, amiket együtt éltek át a barátaival, többek közt Micinke Cinkével, Fecskendő Fecsivel és a kis kacagójancsi-fiókával.

Azt kérte még, hogy mondjam meg nektek, ha szükségetek van rá, akkor nyugodtan keressétek őt a nagy bükkfánál! Hívjátok segítségül Furulyácskát!

Kovács-Buna Tímea

